

med hvilke der kan drages en Sammenligning, først og fremmest i Lighed med vore nordiske Nabofolk« og videre: »dette er et Forsøg paa at skabe et ærligt Forsvar. Det er et Forsøg paa at skabe et Forsvar, der ikke opstiller Rammer, som ikke kan fyldes, der ikke opstiller Formationer, som ikke kan udrustes. Det stiller sig ikke Opgaver, der paa Forhaand maa anses for uløselige. Det er et Forsvar, som ikke giver sig ud for mere end det, det er.«

Socialdemokraternes Ordfører, L. Rasmussen, der udtalte sig imod Lovforslaget, anbefalede at forkaste det, han ansaa det »for ganske uantageligt«.

De *Konservatives* Ordfører, Parkov, omtalte en Række Punkter i Lovforslaget, som han ikke kunde gaa med til, hvorhos han særlig fremhævede, at Sagkundskaben maatte høres. Han udtalte: »Jeg tror at turde sige, at det kun mellem Venstre og det konservative Folkeparti vil være muligt at finde en Ordning. Vi er rede til et saadant Samarbejde og venter, at der derigennem vil kunne opnaas Forstaaelse mellem de to Partier om en baade saglig og økonomisk forsvarlig Afgørelse. Vi bør derfor fra begge Partiers Side hæfte os mere paa Bestræbelserne for Tilvejebringelse af denne fremtidige Ordnings Effektivitet end paa de Indvendinger, der fremsættes mod Fortidens Behandling af Forsvarsproblemet. Nu gælder det, om der er en Mulighed for at komme til en Forstaaelse mellem de to Partier paa det Grundlag, jeg her har nævnt. Sagkundskaben maa høres, og dens Udtalelser maa gøres til Genstand for den nøjeste Prøvelse.« Han tilføjede, at »saafremt Lovforslaget skal ophøjes til Lov ved konservativ Medvirkning, maa det gennemgaa væsentlige Ændringer.«

Ordføreren for de *Radikale*, P. Munch, gennemgik Lovforslaget, som han ikke kunde acceptere, og udtalte, at Systemet »et Forsvar for Riget« ansaa hans Parti for forkasteligt: »Vi hævder nu som under tidligere Forhandlinger Nødvendigheden af ganske at opgive det, at gaa til en virkelig Reform, hvor man forvandler i Bund og Grund hele vort Militærvæsen og indretter det paa Løsningen af de beskedne Opgaver, som man i Danmark kan tænke, at man kan løse paa dette Omraade. Vi mener vedblivende, at et Hovedled i denne Forvandling maa være dette, at vi kommer bort fra den tvungne Soldatertjeneste, der ikke danner et naturligt Grundlag for den Art af Militærvæsen, som vi kan have med Fordel og Resultat i Danmark. Vore Forslag i saa Henseende foreligger jo fra tidligere Tid, Forslag, om hvilke vi har opnaaet Enighed med det socialdemokratiske Parti.« . . .

I den af Folketingsudvalgets Formand afgivne Beretning udtaltes: »Med Henblik paa Behandlingen af Forslag til Lov